

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Tauci Harlampi, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 07 iulie 2014, în cauza penală în privința lui,

Tauci Harlampi Mihail, născut la 26 aprilie 1981, originar și domiciliat în UTA Găgăuzia, sat. Avdarma, str. Miciurin nr. 2.

Datele referitoare la examinarea cauzei:

1. 26.06.2012-21.12.2012 (prima instanță)

2. 17.01.2013-07.07.2014 (instanța de apel)

3. 10.12.2014-21.01.2015 (instanța de recurs).

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 21 decembrie 2012, *Tauci Harlampi Mihail* a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 10 (zece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, **fapta fiind recalificată de la art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal.**

Totodată, în baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată inculpatului a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată, stabilită prin sentința judecătoriei Comrat din 13.06.2011, pedeapsa definitivă fiind de 10 (zece) ani 3 (trei) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Tauci Harlampi Mihail, la 05.03.2012, în intervalul de timp 15:30-16:30, aflîndu-se în domiciliul cet. Francoglo D.G., de pe str. Izmailovscaia 12, mun. Comrat, în procesul unui conflict cu ultimul, l-a lovit cu un borcan în cap, apoi cu piciorul drept în abdomen, de la ce Francoglo D.G. a căzut pe pat în așa fel încît capul său a nimerit pe un ștergar, care era așternut pe pat. După aceasta, Tauci H. a trecut din spatele lui Francoglo D.G., fixîndu-l cu greutatea corpului său, a apucat ștergarul cu ambele mâini și brusc l-a tras, înfășurînd ștergarul împrejurul gîtului lui Francoglo D.G., în rezultatul căruia a survenit moartea acestuia de la asfixie mecanică.

2.1. De către organul de urmărire penală inculpatul a fost pus sub învinuire pentru faptul că inculpatul, în aceleași împrejurări a comis infracțiunea prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j), Cod penal, conform indicilor - omorul unei persoane, săvîrșit cu deosebită cruzime.

3. Sentința a fost atacată de către procuror, care a soliciat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- *Tauci Harlampi Mihail* să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, la 12 (doisprezece) ani închisoare. În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită să fie adugată parțial, partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința judecătoriei Comrat din 13.06.2011, aplicîndu-i pedeapsa definitivă de 12 (doisprezece) ani 3 (trei)

luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea cerințelor sale, procurorul a criticat soluția de recalificare a instanței de fond, considerînd că din conținutul probelor administrate rezulta prezența în acțiunile inculpatului a semnelor calificative prevăzute de lit. j) alin. (2) art. 145 Cod penal, reieșind din modalitatea de comitere a infracțiunii – prin asfixiere cu ștergarul.

3.1. Sentința a fost atacată și de către avocat în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 146 Cod penal, cu aplicarea art. 90 Cod penal, fie, în cazul respingerii acestei cerințe, să-i fie stabilită pedeapsa în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă cu amendă.

În motivarea cerințelor sale, avocatul indică drept circumstanță excepțională, comportamentul victimei, care în timpul conflictului cu inculpatul l-a atacat pe ultimul cu un topor, fapt ce a declanșat acțiunile criminale ale acestuia. La fel s-a indicat și faptul că victima a contribuit la comiterea faptei incriminate inculpatului și prin comportamentul său anterior, care se caracteriza prin acțiuni ilegale și amorale față de primul și familia sa.

Totodată, avocatul a invocat aceleași circumstanțe drept argument pentru a considera că inculpatul a comis infracțiunea în stare de afect, astfel fiind posibilă recalificarea acțiunilor sale în baza art. 146 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 07 iulie 2014, care a fost pronunțată integral la 06 august 2014, apelul declarat de avocat a fost respins ca nefondat, iar apelul procurorului a fost admis, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- ***Taucci Harlampi Mihail*** a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal la 12 (doisprezece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată, aplicată prin sentința judecătoreiei Comrat din 13.06.2011, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 12 (doisprezece) ani 3 (trei) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că organul de urmărire penală a apreciat și a calificat corect fapta inculpatului, ceea ce a fost probat integral prin probele administrate în cadrul cercetărilor judecătorești.

Au fost considerate neîntemeiate argumentele apărării privind lipsa în acțiunile inculpatului a laturii obiective a infracțiunii incriminate, care se întemeiau pe faptul că infracțiunea a fost săvârșită în stare de afect, precum și cele privind lipsa semnelor calificative “săvârșit cu deosebită cruzime”. Aceasta din motiv că în cadrul cercetărilor judecătorești s-a constatat că inculpatul a aplicat prima lovitură cu borcanul în regiunea capului victimei, iar apoi cu piciorul în regiunea abdominală și după căderea acesteia pe pat, inculpatul a săvârșit asfixierea lui Francoglo G. cu un ștergar.

Argumentul provocării infracțiunii prin acțiunile victimei (lovitura cu toporul) au fost considerate neîntemeiate, fiindcă în instanța de apel inculpatul a declarat că victima și-a făcut vînt pentru a-l lovi, după care el a aplicat o lovitură.

Nu au fost susținute argumentele privind prezența stării de afect la inculpat și datorită rezultatelor expertizei psihologico-legale nr. 2487 din 26.12.2013, care a infirmat această circumstanță.

S-a considerat contrară caracteristicii stării de afect și faptul că din conținutul cercetării la fața locului (domiciliul victimei) rezulta că ștergarul cu care ultima a fost

asfixiată, a fost astupat sau legat de mînerul patului, ceea ce denota faptul că inculpatul a asfixiat victima conștient și pe parcursul unei anumite perioade de timp cu utilizarea mijloacelor improvizate pentru atingerea scopului (ștergarul, mînerul patului). Această circumstanță combătea argumentul apărării privind faptul că după ce a căzut pe pat, capul și gîtul victimei au nimerit pe ștergar, iar inculpatul l-a tras spre el, l-a ținut cîteva secunde și a fugit din casă.

Evenimentele descrise confirmau prezența semnului calificativ ”săvîrșit cu deosebită cruzime”. În același context, s-a menționat că asfixierea mecanică prelungită în timp se referă la una din tipurile omorului intenționat, care demonstrează deosebită cruzime, avînd în vedere faptul că procesul de asfixiere este o acțiune, care durează o anumită perioadă de timp, însoțită de reacția fiziologică a organismului, legată de lipsa oxigenului în creier (horcăite, convulsii, agonie îndelungată).

La stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel a apreciat drept circumstanță atenuantă recunoașterea vinei de către inculpat și drept circumstanță agravantă, săvîrșirea infracțiunii cu deosebită cruzime.

Totodată, la calcularea termenului de pedeapsă stabilit, instanța de apel a inclus în termenul de executare, termenul aflării inculpatului sub arest din momentul reținerii pînă la data emiterii sentinței.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care a fost depus prin intermediul oficiului poștal la 05 septembrie 2014 și care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale, inculpatul a indicat că nu a avut intenția de a-l omorî pe Francoglo G., infracțiunea fiind comisă ca efect al apărării de la atacul acestuia cu toporul, iar modalitatea comiterii faptei a fost aleasă spontan în legătură cu stresul emoțional provocat de atacul victimei și de relațiile ostile anterioare existente între ei, fapt ce se confirmă pe deplin din conținutul expertizei psihologo-psihiatrică legală staționară nr. 28s-2013 din 10.04.2013 și din care rezultă lipsa intenției de comitere a omorului cu deosebită cruzime.

6.1. Pe cauză este depusă referință de către procuror, prin care acesta se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat din motiv că recurentul critică modalitatea de apreciere a probelor, temei care nu este prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, luînd în considerație și argumentele expuse în referință, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat rezultă că inculpatul critică modalitatea de apreciere a probelor și concluziile de vinovăție a lui în fapta incriminată.

Însă, criticele formulate au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și cărora aceasta le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în pct. 5 al prezentei decizii, pe care instanța de recurs și-a însușit-o pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Astfel Colegiul penal constată temeinicia concluziei instanței de apel privind prezența în acțiunile inculpatului a semnului calificativ “săvîrșit cu deosebită cruzime”, reieșind din faptul că asfixierea mecanică prelungită în timp se referă la una din tipurile

omorului intenționat, care demonstrează deosebită cruzime, avînd în vedere faptul că procesul de asfixiere este o acțiune, care durează o anumită perioadă de timp, însoțită de reacția fiziologică a organismului, legată de lipsa oxigenului în creier (horcăite, convulsii, agonie îndelungată).

Totodată, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de recurent nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării hotărîrii contestate, ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărîrii instanței de apel, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În concluzia celor expuse, Colegiul penal constată că hotărîrea instanței de apel nu este afectată de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind necesară dispunerea inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Tauci Harlampi împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 07 iulie 2014, *pe motiv că este vădit neîntemeiat.*

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 februarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru